

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

41. Considerando Passionem Christi in Compassione Beatæ Virginis
Mariæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

MODUS XLI.

Quadragesimus primus Meditandæ Passionis Domini Modus esse potest, Contemplari Passionem ipsam, in doloribus & compassione Beatæ Mariæ Virginis: expendendo scilicet, quos & quantos illa dolores sustinuit, ob dolores Christi Filii sui, & ex his illos, vicissimque ex illis hos metiendo, ponderando, ac perpendendo, simulque Matri condolenti ac Filio dolenti, intimo ex corde nostro compatiendo: quin etiam nostra peccata, nostram malitiam, nostram ingratitude, nostram indignitatem, nostram obligationem recognoscendo, ex hoc, quia non solum Christum peccatis nostris crucifiximus, & occidimus, verum etiam Matri Christi eadem operâ maximorum luctuum dolorumque causam dedimus. Nisi enim nostra peccata Christum mori coëgissent, Mater, nullas tantorum dolorum causas habuisset. Quare peccata nostra sicut dolorum Christi, ita Matris ejus causa fuerunt: & nos, sicut Christo pro nostris peccatis dolenti, ita & Matri ejus, occasione eorundem peccatorum afflicta, compassionis, gratitudinis, imitationis, amoris debitores sumus. Ad quam rem, id est, ad ejus debiti cognitionem, consequenterque exsolutionem, ut efficacissime excitemur, expedit mensuram dolorum Beatissimæ Matris penetrare: ad hanc porrò penetrationem duplici viâ pervenire licebit. *Primò*, Si expendatur Amor Sanctissimæ Matris in Filium suum: quantò enim hic fuit major, tantò etiam necessariò & dolor debuit esse, ac re ipsa fuit gravior: amoris namque hoc est proprium, ut

Aman-

Amantem in Amatam transferendo, transformando, faciat illum participem & potem, complicemque eorum omnium, sicut fiunt acciduntque Amato. Sive illa sint bona, sive mala & adversa: quo fit, ut alterum amat, ejus bonis lætetur, tanquam ejus malis crucietur, tanquam suis: sapientius plusquam suis; pro magnitudine scilicet caritate, intimitateque amoris. *Secundo*, Penam in dolorum Beatæ Matris mensuram mensam, si expenderit cognitionem dolorum Christi, quam habuit Beata Mater, quo enim cognitio ista fuit magis intima, & omnium conditionum circumstantiarum Patienti & Passioni annexarum possessio comprehensiva, hoc fuit evidentior cognitio enormitatis dolorum Christi, & concenter, hoc fuit atrocior dolor in Matre dolentium cognoscente.

Attingo breviter aliquot fontes in Beata Virgine erga Christum Filium, qui considerati, ostendent ejus magnitudinem, & notam quoque facient dolorum ejus Extensivam.

Primus, Præcipuusque Fons Amoris in MARIÆ Matris in Christum Filium, qui Christus, simul ejus, & simul Dei Filius: ut quantum ad Personam Christi, non fuerit Filius Dei, & alius ipsius, sed unus omnino, que individualiter & Hypostaticè: ex quo habebat, ut MARIA esset vera Dei Mater, potest dicere longè verius, ac justius de se, de qua Maternitate, quàm alia illa dixerat. *Postquam* minem per Deum; vel etiam possedi hominem.

Gen. 4.

Deum. Ex hoc fonte amor **MARIÆ** erga Christum, fuit specialis cujusdam sicut generis, ita etiam ordinis, ac altitudinis, diversæ nimirum, & ab ea quæ continetur in præcepto diligendi Deum super omnia, seu ex toto corde, tota anima; & ab ea, quæ continetur in præcepto diligendi proximum sicut se ipsum; & adhuc ab ea, quæ continetur in præcepto instinctuque naturali Parentum ad diligendum suos filios: quoniam **MARIA** Christum dilexit, non tantum ut Deum suum, nec tantum ut hominem purum, proximum suum; nec denique tantum ut hominem solum filium suum, sed dilexit eum ut Mater Dei, Deum Filium, Deum Hominem, Filium suum. Superaddens, vel certè intermiscens dilectioni suæ jus maternum, quo attingebat non tantum humanam in Christo de se sumptam naturam, sed etiam Divinam, suo sanguini hypostaticè unitam personam. Quale motivum amandi sive Deum, sive Hominem, sive Filium, nulla unquam creatura, habet habuitque; ac proinde, amor **MARIÆ** in Christum, nullus est, nullusque potest esse similis, nullus par, in ulla, immo in omni simul creatura. Omnes enim creaturæ si amabunt condignè Christum, non possunt aliter condigniùs, quàm amando illum ut Deum-Hominem, ut Dei Filium, ut **MARIÆ** Filium: at **MARIA**, ultra & supra totum id, amat Christum Hominem, Deique ac suum verum Filium. Cujus motivi excellentiam sicut sola Virgo **MARIA** possidet, ita sola etiam ejus mensuram cognoscebat, & sola etiam hanc mensuram amoris sui vehementiâ & excellentiâ implebat. Et quia in Passione tam indigna atque amara Filium suum ita

V. P. Druzb. Op. VIII. P dile-

Luc. 17. 20.

G. Druzb.
Bicki
Oper: carol.
Tomus III
N: V
58

dilectum demersum planissimè videbat, in sola
 potest capere capiat, quantum ex Passione
 sui Filii MARIA capiebat dolorem. Mirum
 nullus creatus intellectus par videtur, ad
 sum istam subintrandam, nedum penetranda
 dam.

Secundus Fons Amoris Mariæ erga Christum
 fuit: Conceptio ejus de Spiritu Sancto vel Ma-
 illud Angeli ad eam dictum: *Spiritus Sanctus* suæ
Luc. 1. 35. *perveniet in te: & juxta Symbolum fidei* *Quo-*
conceptus est de Spiritu Sancto. Cum ergo fuit, Ma-
 tus Sanctus, sit Author conceptionis atque Christi-
 ternitatis Mariæ; is verò sit substantialis creatura
 quemadmodum Spiritus Sanctus operatus est
 in MARIA conceptionem, ita etiam idem Deus
 didit dilectionem Christi: ita, ut Maria sententia
 in se, & Humanitatis Christi de suo filium &
 formatorem, & Charitatis etiam erga Christum
 inflammatorum, unum eundemque Spiritum
 Sanctum. Quia ergo Maria ex eodem Spiritu
 Sancto concepit & carnem & Charitatem Christi
 fuit: inde est: quòd sicut non habet similitudinem
 ria in Conceptione Carnis Christi, ita etiam non
 rem non habeat in Charitate ac dilectione
 dem Christi. Quod evidenter evincitur, quia
 nullum quoque focium, nullum parentem
 aut esse posse, Mariæ in persentiscendis
 bus Christi.

Tertius Fons Amoris Mariæ erga Christum
 fuit. Quia Christus Mariæ verus, consubstantialis
 consubstantialisque & quidem solius Mariæ
 lius: Christus enim, sicut in Cælo, seu in
 na generatione Matrem non habet, ita in
 in humana conceptione, Patrem non novit, D

in sola atque una Maria Matre, dilectio tam Patris quam Matris erga Christum, refedit: quo factum est, ut in Maria major fuerit dilectio erga Christum, quam in ullis parentibus unquam fuerit, erga aliquam suam prolem. Atque hinc etiam factum est, ut Mariæ dolor, fuerit major, dolentis ob dolores Christi, quam ullius Patris vel Matris esse potuerit ac possit, ex dolore prole sua.

Quartus Fons Amoris Mariæ erga Christum ergo fuit, Magnitudo & multitudo beneficiorum Christi erga Matrem suam: quæ tanta fuit ut putaretur creaturæ divinitus majora contingere non potuerint, perinde ut pura creatura nulla, Mater Dei, major esse potest. Quia verò beneficentia solet amorem conciliare inter beneficium & benefactorem, inde conficitur, maximum fuisse amorem in Maria erga Christum, quoniam constat, maxima fuisse & esse beneficentia Christi erga Mariam. Quæ autem ea fuerint vel sint beneficia Christi Domini erga Matrem suam; dicere nihil attinet, cum sint vulgò satis nota, & uno Maternitatis beneficio satis comprehensa. Porro amor beneficiarii in benefactorem suum, talis esse solet, (& debet) ut obligatione gratitudinis, velit, gaudeat, curetque, omnia bona benefactori evenire ac inesse: contra autem, nolit, impedit, & doleat quidquam mali adversi eidem accidere. Necessè itaque fuit, Mariam summè cruciari malis filii sui; quæ sepe verat, totam quanta quanta esset, beneficium se filii sui.

Quintus Fons Amoris Mariæ erga Christum est, Dignitas, Sanctitas, Innocentia, Sapientia

G: Druze
Bicki
oper: asceli
Tomus III
N: V
58

tia Filii sui. Vera quippe Charitas, quæ in cognitionem alicujus rei fertur propter solum Deum, eam rem necessariò solet atque debet plures habere, in qua plus elucescit Dei sive naturæ bonitatis, atque perfectionis: quoniam in Christo: non tantum plurimum fuit Bonitas Divinæ, sed plane tota Divinitatis plenitudo eo habitabat corporaliter, quòd Mariam intus in se latebat: inde fiebat, ut Maria Christum summè amaret, æstimaret, veneraretur, appropinquante præsertim eo, quòd Christus non tantum aliquid suum proprium, Filius nimirum suus proprius, unigenitus, ex purissimis virginibus, operâ Spiritûs Sancti conceptus, se natus, educatus, &c. factum est inde necessariò, quòd Maria summè Christum dilexerit, etiam, quòd eadem summè iniuriam senserit, & amarissimo animo tulerit.

De Cognitione, quàm Maria habuerit de doloribus Filii sui, dicere nihil attinet, cum constet, illam & fuisse naturâ suâ sapientiam, & mysteriorum Scripturæ, maximè Filius de genarum, & lucè Spiritûs sancti illustrata, proinde dolores Christi intimè cognoscere, consequenter, eosdem vivacissimè penetrare ac sentientem. Quam penetrationem explicare volens; Gladium animam penetrantem vocavit, &c.

Ex his igitur duobus capitibus constat, quod Amoris scilicet ac Cognitionis, quæ fuerit Maria erga Christum Filium suum, licet non subintrare aliquantulum atque metiri interitatem Dolorum Matris Virginis, ex dolore Christi: ita ut non dubitemus accomodare

ba illa Prophetæ dicentis: *O vos omnes, qui tran-* *Tbren. 1. 12.*
sitis per viam, attendite & videte, si est dolor, sicut
dolor meus. Non dubitabimus etiam, eam com-
 passivo affectu, alioqui verbis illis ejusdem Pro-
 phetæ: *Magna est velut mare contritio tua, quis* *Tbren. 2. 13.*
medebitur tui? Ex his quoque duobus capitibus
 bene perpensis, discemus; nos ideo dolores
 Christi Domini, tam parum sentire, quia & in
 cognitione stupidi, & in dilectione, frigidi valde
 sumus, tam ejus, qui patitur, quam earum rerum,
 quas patitur. Inflammemus ergo nos amore
 Christi: & exerceamus nos in cognitione illius,
 dolorumque ejus: & dabitur nobis gratia bibe-
 di cum ipso calicem Passionis ejus: quæ est vera
 & unica beatitudo hujus vitæ, omnium fidelium
 fervorum ejus.

MODUS XLII.

QUADRAGESIMUS secundus Modus Passionem
 Christi meditandi est; Considerando & ve-
 stigando illam, in & ex virtutibus perfectissimis,
 planèque Heroicis Mariæ Matris Christi, quas
 illa tempore Passionis ipsius exercuit, & exer-
 cuit, ad nostrum omnium speculum & exem-
 plum. Duæ sunt enim rationes cognoscendi Pas-
 sionem Domini Jesu Redemptoris nostri per
 Matrem ipsius: una quidem considerando do-
 ores ipsius Matris, quos illa ex dolente, & cum
 dolente filio, sustinuit: quam rationem in præce-
 denti modo, utcunque exposuimus, ostenden-
 do duas vias seu radices investigandæ mensuræ
 dolorum Maternorum: Amorem scilicet, &
 cognitionem ejus, quam habuit de Filio suo de-

P 3

que

G: Druz:
 Bicki
 Oper: ascel:
 Tomus III
 N: V
 58